

Svensk Bretonklubb

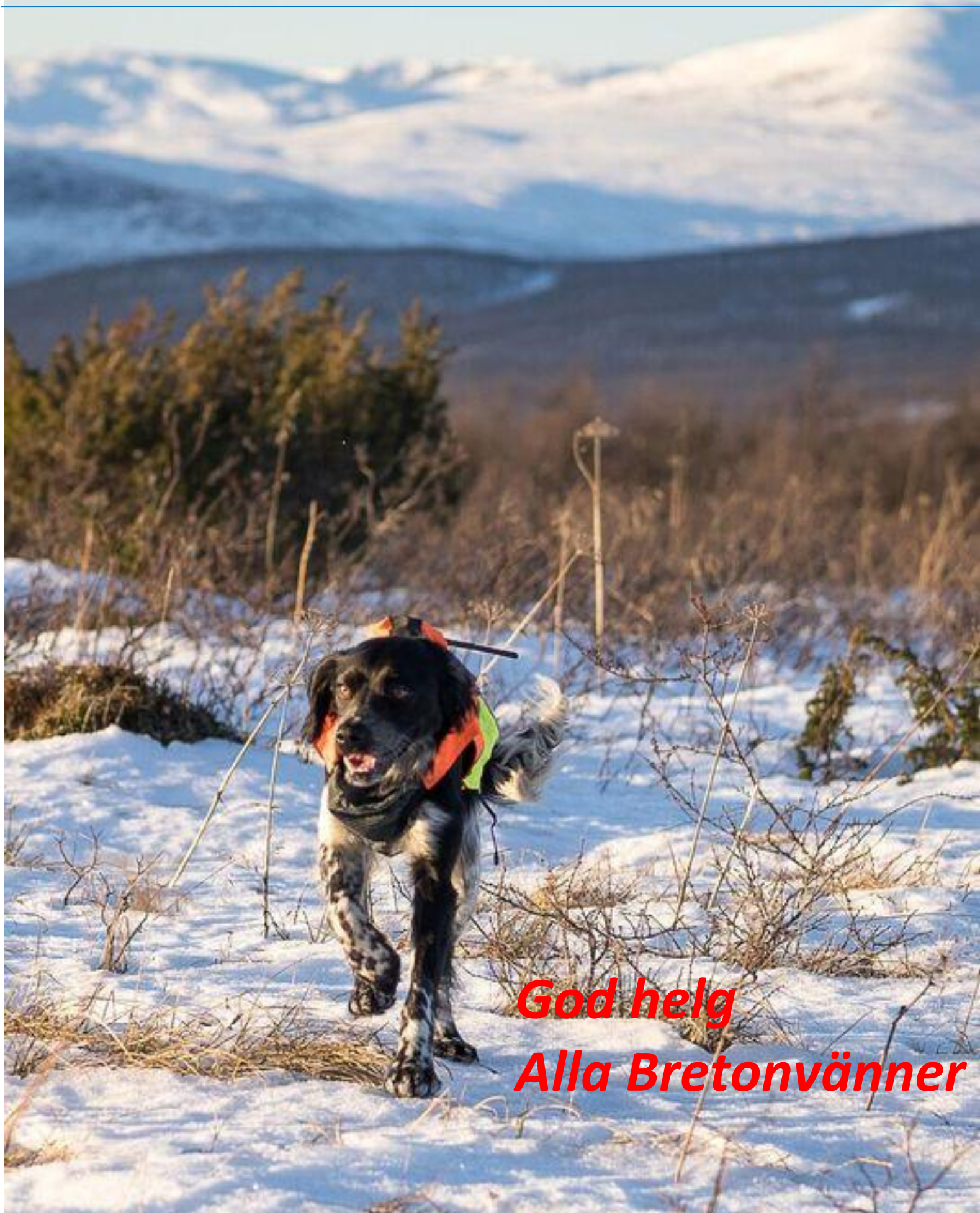
Org nr 802414-1833

Rasklubb inom SKF

December 2018

BretonBladet

Nr 2018/4

***God helg
Alla Bretonvänner***

Ordföranden har ordet

Ja den här hösten kommer många skogsfågeljägare att minnas. En bekant, och tillika aktiv i klubben, ordnade kalas på tjäder för "hela släkten". "Måste ordna mera plats i frysen"...

Jag önskar att många fler kunde utnyttja de enorma arealer av bra marker för skogsfågeljakt vi har i det här landet. Tjädern och orren har i år levererat en väldigt tung och bestämd replik till dem som hävdar att det moderna skogsbruket hotar att utrota skogsfågeln. Den gångna hösten är den klart bästa under de 20 år jag haft breton och troligen det nästa eller näst bästa bästa under de 50 år jag jagat överhuvudtaget. BirdLife Sverige presenterade i februari i år en domedagsprofetia där man förutspådde "lokalt och regionalt utdöende av skogens drakar". Rapporten fokuserar på södra Sverige och skogsbruket där. "Hyggesfritt skogsbruk är enligt BirdLife lösningen på problemet. Vi som bor längre norrut håller nog inte med. Lagom stora kalhyggen verkar gynna allt vilt. Särskilt viktigt nu när det trots de senaste årens stora bränder i Västmanland och Hälsingland på det hela taget brinner allt mindre. Från de stora brandhärjade områdena i Hälsingland rapporterades det att både tjäder och orre var tillbaka inom någon månad. Längs vägarna och mitt i soten pickades det ivrigt efter troligen mycket näringsrika och smakliga örter. Älgjägarna som misströstade i juli har haft utmärkt jakt. Mitt i all berättigad klimatångest så är det en tröst. Naturen levererar och ger aldrig upp.

Totala antalet lösta statliga jaktkort minskar för 5:e året i rad. Det är bara i Stockholm och Uppsala län som det ökar. Detta avspeglar säkert huvudsakligen den fortsatta urbaniseringen i Sverige. Inte desto mindre måste vi som är kulturbärare känna vårt ansvar att värva nya jägare. Endast så kan vi försvara och säkra jaktens starka ställning i landet. Ta med ungdomar och barn på jakt! Förgubbningen inom jakten måste motarbetas. Jag har gjort vad jag kan med mina egna utflugna barn (en av tre har jägarexamen..) och ger nu ett löfte inför nyåret. 2019 SKA jag kontakta naturbruksgymnasiet och se till att jag får ut minst två ungdomar på fågeljakt. Hoppas, hoppas att vi får ett riktigt bra fågelår nästa år också. Tänk om det blir ännu bättre?

God Jul, God Jakt och Gott Nytt år Önskar
Lennart

Tack till våra sponsorer!

Stort tack

Två medarbetare har lämnat Bretonklubbens styrelse det gångna året. Båda två fortsätter att bidra till verksamheten och rasens utveckling på olika sätt men utanför styrelsearbetet. De är resurspersoner som är värdefulla med sin erfarenhet och sitt engagemang. Bretonklubben vill uppmärksamma och rikta ett stort, stort tack till Rita Prytz och Christina Persson

Årets hundar

Årets Breton: Mustang Des Bois De Gland "Lamborghini"

Årets Unghund: Lill-Gemons Luna

Årets Utställningshund: Indra Etoile de Passemarais

Grattis till er!

Karl med Luna och Amir med Lamborghini

Indra

Bidrag till nästa Bretonblad.

Skicka in ditt bidrag senast 5 mars 2019

till birgittaradman@gmail.com eller ring mig på 070-269 64 08

Texten tar jag helst i word och bilderna separat.

Tänk på att jag behöver högupplösta bilder för att det ska bli bra i tryck.

Blir jag tvungen att hämta bilder från hemsidan blir bildkvaliteten därefter.

Jag tar mig friheten att beskära bilder om jag tycker det blir bättre så i bladet.

"Redaktör'n"

Jaktprov resultat senhösten 2018 prel.

Datum	Prov		Domare	Hund	Klass	Pris	Ägare/Förare
2018-09-10	Skog sär	Björkliden	Magnus Norlen	Tiellas Kl Dirty Harry	Ekl	2	AnnaCarin Wikman
2018-10-06	fjäll	Dundret	B O Johansson	Rickardssons Saxa	Ökl	2	Petter Rosborg
2018-10-06	fjäll	Dundret	B O Johansson	Tiellas Kl Dirty Harry	Ekl	2	AnnaCarin Wikman
2018-10-06	fält	Falköping	Lennart Berglund	Fiskonfjällets Zita	Ukl	2	Stefan Hörnlund
2018-10-06	fält	Falköping	Lennart Berglund	Gizmo Venator d' Ursus	Ökl	1	Tina Gavling
2018-10-06	fält	Falköping	Lennart Berglund	Team Divas Running free (Weim)	Ökl	2	Theresa Frick
2018-10-06	fält	Falköping	Lennart Berglund	Klapphattens Meja (Brac)	Ökl	2	Henrik Johansson
2018-10-06	fält	Falköping	Lennart Berglund	Fönsvigs Jadore	Ekl	2	Kjell Björne
2018-10-06	fält	Falköping	Lennart Berglund	Agnwill's Chicka Boom (Brac)	Ekl	2	Catarina Hernander
2018-10-07	fjäll	Dundret	B O Kristensen	Soltind	Ukl	2	Tomas Nilsson
2018-10-07	fält	Falköping	Lennart Berglund	Orresols Oska	Ukl	2	Maria/Patrik Orresol
2018-10-07	fält	Falköping	Lennart Berglund	Fönsvigs Jadore	Ekl	1	Kjell Björne
2018-10-07	fält	Falköping	Lennart Berglund	Grey Shaheen N. Goshawk (Weim)	Ekl	2	Karin Ryberg
2018-10-07	fält	Falköping	Lennart Berglund	Gizmo Venator d' Ursus (Brac)	Ekl	2	Tina Gavling
2018-11-03	fält	Långtora	Lennart Berglund	Lill-Gemons Luna	Ukl	1	Kari Berglund
2018-11-03	fält	Långtora	Adam Dschulnigg	Suhlegan Skj Sirius	Ukl	2	Öyvind Nagelhus
2018-11-03	fält	Långtora	Lennart Berglund	Suhlegan Skj Soya	Ukl	1	Niklas Bodin
2018-11-03	fält	Långtora	Adam Dschulnigg	Almkullens Embla	Ökl	1	Helge Larsen
2018-11-03	fält	Långtora	Adam Dschulnigg	Gaia	Ökl	2	Susanne Larsen Löfgren/ Helge Larssen
2018-11-03	fält	Långtora	Lennart Berglund	Miss Des Bois De Gland	Ekl	1	Anna Josephsson
2018-11-03	fält	Långtora	Lennart Berglund	Mustang Des Bois De Gland	Ekl	1	Amir Saidizand
2018-11-03	fält	Långtora	Lennart Berglund	Snaipers Thelma (Weim)	Ekl	2	Kadi Harjak
2018-11-04	fält	Långtora	Adam Dschulnigg	Lill-Gemons Luna HP	Ukl	1	Karl Berglund
2018-11-04	fält	Långtora	Adam Dschulnigg	Midtfjellets Jorm	Ukl	2	Sven Wikström
2018-11-04	fält	Långtora	Adam Dschulnigg	Smedgattu Anoki	Ukl	2	Kalle Staaf
2018-11-04	fält	Långtora	Adam Dschulnigg	Jerpsetras A-Spiro	Ökl	1	Jens Gustafsson
2018-11-04	fält	Långtora	Lennart Berglund	Skyttens License to Kill (Weim)	Ökl	1	Annika Tibell
2018-11-04	fält	Långtora	Lennart Berglund	Ajakawis Bossen	Ökl	2	Robert Källström
2018-11-04	fält	Långtora	Lennart Berglund	Pålamalmens Kingen	Ökl	2	Robert Källström
2018-11-04	fält	Långtora	Adam Dschulnigg	Royalty Rocks P o my Heart (Brac)	Ökl	2	Pernilla Johansson
2018-11-04	fält	Långtora	Adam Dschulnigg	Snaipers Thelma (Weim)	Ekl	1	Kadi Harjak
2018-12-08	fält sär	Långtora	Lars Karlsson	Raki's Place Written in the stars	Ekl	2	Tobias Johansson
2018-12-08	fält sär	Långtora	Lars Karlsson	Jerpsetras A-Spiro	Ökl	1	Jens Gustavsson
2018-12-08	fält sär	Långtora	Lars Karlsson	Gaia	Ökl	1	Susanne Larsen Löfgren/ Helge Larsen
2018-12-08	fält sär	Långtora	Lars Karlsson	Suhlegans Peppe	Ukl	2	Roger Månström
2018-12-09	fält sär	Långtora	Lars Karlsson	Raki's Place Written in the stars (bracco)	Ekl	1	Tobias Johansson
2018-12-09	fält sär	Långtora	Lars Karlsson	Ajakawis Bossen	Ökl	1	Robert Källström

Fältprov i Falköping

Text: Peter Nilsson Foto: Johanna Olofsson

Här kommer en rapport från bretonklubbens årliga fältprov i Falköping.

Detta torde vara 6:e eller 7:de gången som vi ordnar detta fältprov på de fantastiska markerna som vi så lyckligtvis kan disponera för detta ändamål och prova våra hundar på. Tack så mycket Birger Knutsson (som fixar med markhållningen) och Maine och Ingemar Sterner (markägare) för att ni gör detta möjligt.

I år så bestämde vi oss ganska så tidigt (läs oktober 2017) att vi bara skulle ha ett parti/dag för att vara säkra på att alla platser blev fyllda, då det blivit fler fältprov här nere i söder och deltagarantalet är ganska så konstant. Som vanligt så var det ganska så skralt med anmälningar men när tiden för anmälningstopp närmade sig så var det mer än överfullt och vi fick börja se över ett lottningsförfarande som ju aldrig är roligt. Reglerna för detta är väldigt tydliga så det var ju bara att sätta igång... Anmälda ekipage som betalat anmälningavgiften i tid får vara med i lottningen och de som inte får plats på listan med de 14 hundar som kan/får starta hamnar på reservlistan med en turordning som vi så listigt fått fram.

Almkullens Akira

Extra roligt är det ju när vi får långväga startande och i år så var det 2st ekipage som gjorde den drygt 100 mil långa färden från Västerbottens inland för att prova sina hundar på vad som vid första anblicken ser ut som helt platta fält med välklippta gräsmattor. Det är så jätteroligt att ni kommer hit och extra skoj när ni lyckas som ni gjorde i år.

Vi började på lördagsmorgonen med det sedvanliga uppropet på Agnestad gård och när alla teknikaliteter var avklarade så var det dags att släppa på de stora stubbar som gården erbjud.

Vi lunchtid så packade vi ihop för en förflyttning för att åka till Vartofta och prova på möjligheterna som denna fina gård erbjud och efter en härlig dag i solskenet så hade 6st pristagare utsetts.

På lördag kväll så samlades de närmast sörjande på Mösebergs camping och avnjöt lite mat tillsammans men kvällen fick bli tidig för det var ju en ny drabbning som väntade.

Söndag morgon så skedde uppropet på Agnestad gård, men nu så blev det bilkaravan till Vartofta direkt. Lennart som var domare gick igenom vad som han räknade/hoppades få se och sedan så var vi igång.

Markerna på Vartofta är lite mer kuperade med mera bräskmark som är insprängt mellan de gigantiska stubbarna än de marker som finns på Agnestad, och har en del terräng som gör att det är mycket svårt...nästan omöjligt att hitta en hund som hittat och lyckats trycka fast en fågel, och detta fick en del förare prova på... (kan tänka mig att det var en del ekipage som åkte hem med intentionen att börja träna på att få hunden att rapportera eller i vart fall ha en inkallning som funkar i alla lägen).

Att smyga runt med vass upp till örönen med ett siktdjup som understiger ens armlängd på fasaner är inte helt okomplicerat utan fasanerna springer både fort och långt för att sätta sig i säkerhet, men trots detta så fick vi några pristagare även denna dag.

Stort Grattis alla pristagare.

Vi tackar alla som hjälpt till med att få detta prov i hamn. Domare, provledare, skytt, markägare, markpersonal, också naturligtvis alla goa deltagare.

Utan er så hade det inte blivit något, men nu så spänner vi åter bågen.

Nästa år så är det åter igen vår tur att ordna SM - och då kommer underlaget att vara på fält. Första helgen i oktober kommer detta gå av stapeln. Markerna är fixade och domare kommer att vara på plats både för ett seg-rarklass parti (SM) men även ett kvalitetsparti så nu så är det bara deltagare som fattas. Väldigt välkomna då. Men för i år Många tack alla.

// Peter

Fiskonfjällets Zita och Orresols Oska i samresning

Almkullens Hexa

Fiskonfjällets Zita

Orresols Oska

Bretonträning på fältfågel 4/10 -18

Text och foto: Peter Nilsson, Johanna Olofsson

Då bretonklubben tog beslutet att kunna sponsra vår region med lite pengar för att bl.a. ordna träning för medlemmarna så var vi ganska så raska här i väst att ansöka om ett litet bidrag för att fixa en fågelträning i Trollhättetrakten.

Grejen med detta var ju att alla som ville skulle vara välkomna, men då hade det kunnat ställa till det lite för även om det inte är speciellt tätt med Bretoner här nere i västra Sverige så är det tillräckligt många för att bli en alltför stor grupp... i alla fall för våra marker...

Nåja... Vi fick bestämma att vi skulle ha ett tak på 15 st hundar och när vi annonserade om detta på bretonklubbens hemsida så var platserna fyllda på samma dag som detta blev känt. En reservlista fick komma till, så det blev nästan som ett vanligt fältprov ☺

Liksom ett vanligt fältprov så blev det några strykningar och reserverna fick komma med, så nästan alla som anmälde intresse för detta kom med, och de som inte kom med ska få förtur nästa år om det blir något liknande om bara minnet är med oss.

Vi samlades här hemma på gårdsplanen för lite mingel och för att hälsa på några nya ansikten och träffa andra som var mera kända och att dela in oss i två grupper.

Sedan så bar det iväg till våra marker som är belägna alldeles utanför Trollhättan. Vi hade ju delat in oss i två olika grupper så att alla skulle få så mycket släpptid som möjligt. Och tur var väl det för det kan ta lite tid att få allt att fungera som man vill. En del unga och gamla hundar fann det för gott att ta lite mer än anvisad terräng och detta är ju inget som är önskvärt här nere på fälten och detta fick ju diskuteras med en del innan de blev något så när i hand.

Naturligtvis så fanns det både bra och mindre bra prestationer denna dag av hundarna, men alla var nöjda då dagen var till ända. Fågel fanns det kvar i markerna när alla hade åkt hem... dessa hördes när mörkret började komma för då var det en rapphönskoncert som hette duga där vi bara en timme tidigare sökt utan att finna något.

Vi vill tacka alla som var med och speciellt de mera långväga ekipagen för det var 2 ekipage från Västerbotten och ett från Skåne ibland oss Västgötar.

Tack alla.

// Peter och Johanna

Fjällprov på Dundret 6-7 oktober

Text: Sara Bernhardsson

Lördagen startade med att provet blev uppskjutet två timmar på grund av dimma, och det var få som var optimistiska till att provet ens skulle kunna genomföras. Dimman låg tät över Dundrets fjälltopp, men vädergudarna var delvis på våran sida och vi kunde tillslut sätta igång. Med nio unghundar förstod vi att dagen skulle bli lång. Och det hjälpte inte att snön fallit under veckan och gav oss 1-2dm att pulsera i.

Dagens domare var Bengt-Olov Johansson. Det var svåra fåglar för hundarna och det var inte förrän på slutet av dagen, efter en mils pulsande i snön, som elithunden Tiellas KI Dirty Harry och öppenklasshunden Rickardssons Saxa fick samstånd och reste en fin ripkull. Båda tilldelades ett varsitt andra pris i respektive klass.

Söndagen bjöd på ett betydligt finare väder och det gick att starta provet på utsatt tid. Ny domare för

dagen, Bengt-Olov Kristensen. Något blåsig på toppen av berget men solen tittade fram under dagen. Åtta unghundar, fyra öppenklasshundar och två elithundar kom till start. Det visade sig att fåglarna var lika svåra på söndagen som på lördagen och det var inte förrän hälften av dagen gått som det började hetta till för hundarna. Unghunden Soltind visade på ett stramt stånd på långt avstånd från föraren och domaren. Det tog en liten stund innan de hann fram men Soltind visade på bra anlag med att stå kvar. Avance, fågel i luften och stopp. Tilldelades ett fint andra pris. Därefter fick fler hundar chans på fågel men ingen kunde för dagen förvalta dem.

Trots en något svår terräng fick vi startande ett fint fjällprov på Dundret. Tack till båda domarna för att ni ville ställa upp och tack till provledarna!

Brännbuas Champagne

Text och foto: Lars och Maja Johansson

Det tog mig cirka 18 år att koka ihop en avhandling. Från disputationen 2010 tog det mig 6 år att ordna med jägarexamen så att jag kunde ta emot den hagelbössa jag fått i disputationspresent av en god vän som höll på att avveckla sin jakt av åldersskäl. Efter jägarexamen tog det mig två år att inse, att för att nå jaktlig framgång krävs det en hund. Under den tiden träffade jag Anders Burwall från Umeå vid några tillfällen och han var ganska tydlig med vilken ras jag skulle välja - Breton.

Breton? Jag hade aldrig hört talas om den rasen, så jag fick vända mig till Google som alla andra moderna människor och efter att ha läst på, och efter ett besök hemma hos Anders, så bestämde hustrun och jag oss för att försöka få bli ägare till en Breton-valp. Vi vill ha en tikvalp eftersom det redan finns en flat coated-tik i familjen. Vi tillskrev några uppfödare med valpkullar på gång, men det visade sig vara inflation i hanvalpar den här våren. Till slut fick vi möjlighet att köpa en tikvalp hos Helge Larsen och Susanne Larsen Löfgren vilka driver Brännbuas kennel i nordvästra Jämtland. Vi var dit på besök och tittade till vår valp en gång och sedan kunde vi hämta henne i början av juni i år. Hon heter Brännbuas Champagne, men tilltalas Chilli, och är ett yrväder med energi utöver det vanliga, en typisk Breton har jag förstått. Hon går bra tillsammans med de andra hundarna i familjen, båda döttrarna har hundar, och med barnbarnen. Som alla växande individer räknade vi att hon skulle äta mycket och med god aptit, och det har hon gjort, utom en period när hon ömsade tänder. Då var matlusten låg, det var ingen risk att hon skulle "äta oss ur huset", vad vi inte räknat med var att hon skulle äta upp huset för oss. Alla som besökt oss har sett hur hon försökt gnaga i sig en större skohylla och det finns bitmärken här och där och det är ett oräknligt antal bäddar som har strukit med. Men det är väl smäl-lar man får ta.

Vi släppte henne lös i skogen ganska tidigt och vi har jobbat - som alla valpägare till en stående fågelhund - med lydnadsträning och jag tycker det fungerar hyfsat med inkallning och stopp, men inget är så bra att det inte kan bli bättre. Vi har börjat så smått med apportering, och när hon springer fritt nu söker hon av fint

framför oss, dock har hon ännu så länge en tendens att hellre skrämma upp fågel än att ställa fågel. Men det får vi hoppas att det kommer med tiden. Hon försöker hålla kontakt med oss och kommer tillbaka efter sina sök. Vid några tillfällen har hon gett sig ut på längre utflykter, då oftast på grund av dåligt sällskap, det vill säga, det är "flatten" som dragit iväg med henne.

Hon har varit med på en inofficiell utställning där hon fick hederspris och blev BIR och BIG, och i ärlighetens namn ska väl sägas att konkurrensen inte var alltför stor, men ändå! Jag tror kennelägarna blev lika stolta som vi, i alla fall. Hon har gått valpkurs och även provat på "nose-work" och till våren bär det av till Långtora på kurs anordnad av kenneln för alla valpköpare under årens lopp, ryktet säger att det blir 11 av 13 "valpar" på kursen, då får vi se hur hon står sig i konkurrensen.

Jämfört med många andra hundar som jag träffat, med ett undantag, förutom Chilli, så gillar jag hennes attityd och hennes blick. Det finns intelligens i blicken, och inte bara "har'u nå mat", och jag får en känsla av att hon vill lära sig och att hon verkligen vill förstå vad jag försöker säga när jag pratar "hundska" med henne. Jag ser fram emot nästa höst när hennes jaktdebut står för dörren och jag hoppas att vi blir ett sammansvetsat team. Förutom att uppföstra en valp så är det också svårt att döpa en valp, det visade sig vara nästan lika svårt som att hitta på namn till barnen när det begav sig. Och det var en del diskussioner innan vi kom överens, om valpnamnet alltså. Jag hade i och för sig andra idéer kring namnet men till sist blev det Brännbuas Champagne, och det visade sig vara ett bra val. Kennelägaren sov nämligen över här för några veckor sedan i samband, med en utställning i Umeå och då kände han sig "tvingad" att ta med en flaska champagne - vilket vi tackar särskilt för! Den gjorde sig bra till lite Kalix-löj-rom. Vi ser fram emot fler besök!

Lars och Maja Johansson
Långfors, Vännäs

Jag har nog aldrig känt mig så besviken

Text o foto: Helge Larsen

Jag har aldrig skylt på hunden utan bara klandrat mina egna tillkortakommanden, så även den här gången.

Jag hade efteranmält Gaia till jaktprov på fält i Drent-klubbens klubbmästerskap på Ervalla utanför Örebro. Vi stod som första reserv och åkte till Ervalla på vinst och förlust eftersom det inte var några avanmälningar så sent som kvällen före prov. Jag hade ändå ärenden i Mälardalen så omvägen hem till Jämtland var inte så stor. Jag var där vid 8-tiden och det var samling för provet 09.00 och eftersom jag känner tävlingsledaren väl (Inger Karlsson) satt jag och pratade med henne i sekretariatet om hundar, väder och vind när plötsligt hennes mobil ringde (08:30). Det var en sen avanmälan och plötsligt var vi med. Det blev ju inga längre förberedelser utan på med jaktkläder, kängor och jakttäcke på Gaia sen var det samling. Det var 4 Drentar, några Bracco ett par Weimaraner och två Bretoner, varav Gaia den ena. Vi fick starta i tredje släpp med en Drent.

Efter ca 15-20 sekunder stod Gaia i en dikeskant, men det gick en ensam rapphöna under oklara omständigheter innan jag, domare och skytt kom nära. Jag körde på Gaia igen och 20 sekunder senare stod Gaia lite längre ned längs dikeskanten. Jag anmäler stånd och nu hann både jag, skytt och domaren fram för att se ståndet. Jag fick tillåtelse att köra på, Gaia reste en kull rapphöns och var tillräckligt lugn i flog och skott. Skytten fick tyvärr inte möjlighet att fälla. Vi sökte av resten av ett "bräske" och den ojadade delen av fältet tillbaka till samlingsplatsen utan mer fågel.

Andra släpp blev en stubb som delvis var avjagad, men hundarna som gick i föregående släpp hade lämnat en del mark, varför domaren ville att vi skulle göra omtag. Gaia och Drenten sökte av fältet och nere i ena hörnet stod Gaia igen. Samma procedur, jag körde på Gaia och upp gick en ensam rapphöna, återigen var hon tillräckligt lugn i flog och skott. Hönan gick åt "fel" håll så det gick inte att fälla.

Tredje släpp och nu började brittsommaren göra sig påmind och fälten torkade upp, bra läge för fasan så domaren. Gaia och Drenten fick en vall med ett djupt dike/bräske på ena sidan. Gaia revierade av vallen som om hon aldrig gjort annat. Efter ca 30 sekunder stod hon en bit ut på vallen. Jag anmäler stånd och skytt, domare och jag intar position för att resa. Jag kör på Gaia och det blir en lång löpa samtidigt som vi ser 3-4 fasaner springa för livet ca 75 m längre fram. Hon tappar löpan men tar upp den igen när jag kör iväg henne mot där fasanerna sprang. Ner i diket, upp på vallen, ner i diket igen. Jag och skytten försöker hinna ikapp Gaia och fasanerna. Ca 3-400 m senare fattar Gaia stånd ute på vallen och vi gör oss redo att resa. Den här gången lyfter en fasan och skytten saluterar då det inte var fritt skottfält. Gaia ställer sig på bakbenen som en lemur och sätter sig sedan pladask på rumpan, mycket lugn i flog och skott. Domaren ber mig koppla och säger att han sett tillräckligt.

Vi hade alltså tre godkända fågeltagningar och 60 min släpptid, det här luktade 1:a pris i Ökl och därmed kvalificering till Breton-SM i Falköping 2019, om inte om fanns.

Gaia hade som unghund lite trassel med apport (kastapport men aldrig nyskjuten fågel). Nu hade vi ingen fällning trots tre chanser utan stod inför en kastapport. Jag kände mig helt trygg med Gaia eftersom Peter Nilsson (Almkullens Kennel) hjälpt oss med problemen för ca 3-4 år sedan och sedan dess har hon skött även kastapporter med den äran. Inget trams utan bara ut och hämta och snabbt lämna till husse. Det blev en rapphöna som kastapport.

Jag gjorde mig i ordning, platsade Gaia och inväntade ok från domaren. Apporten kastades, skott avlossades och jag skickade Gaia efter ok från domaren. Gaia löpte rakt ut till rapphönan som låg bakom en gräskant dold för mig och hund. Gaia doppar nosen där den borde landat och jag sa "bra". Gaia kommer fram bakom gräskanten men utan fågel. Hennes hållning var ungefär som hon fått en spann vatten över sig och jag förstod att det är kört. Egentligen ingen idé att försöka mer när hon har den minen. Domaren uppmanade mig dock att försöka igen och två försök senare söker hon tröst hos domaren och jag bryter.

Jag frågade domaren vad det blivit om apporten gått ok och hans svar blev ett självklart 1:a pris. Det var bara att lyfta på kepsen och lämna tillbaka den till honom. Jag hade fått låna den av domaren eftersom jag bara hade en varm mössa med mig, kom ju från lite kallare trakter ☺

Resan på 62 mil hem blev inte kul och jag vred och vände på allt som hänt och var det hade gått fel. Gaia var het som en kamin och gjorde sitt livs fältprov i mina ögon. Klockren reviering trots att hon kom direkt från fjälljakt och inte gått på ett fält sen förra året. Tre perfekta fågeltagningar innan partnern hade haft en chans. Han fick dock en chans på fasanerna när Gaia tagits av banan. Han tog den och fick en fågeltagning, ett andra pris i EKL och blev klubbmästare. Olika falla ödets lotter ☹️

Efter hemkomst kunde jag inte hitta att jag hade gjort något galet utan att det måste varit Gaia som var ovan med raphöhns eller plötsligt fick några "barndomsminnen". Sist hon "brände en kastapport var för nästan exakt 4 år sedan, på Ervalla!!! med samma domare, skytt och tävlingsledare, "spooky".

Nyskjutet är alltid bäst tycker Gaia. Vi får hoppas på det vid sista fältprovet i år på Långtora 3-4 nov, då smäller det!

En fin dag att minnas som bretonägare!

Text och foto: Karin Nilsson

En vacker höstdag, närmare bestämt lördag den 29:e september 2018, var det valpträff för Crilos G-kull. Från såväl Norge som Sverige anslöt sig de förväntansfulla ekipagen till dagens träff och övningar! Valparna, som då närmade sig 7 månaders ålder, hade naturligtvis vuxit på sig sedan de lämnade uppfödarna så det var extra roligt att få återse dem igen sedan de lämnade sina kullsyskon! Av fem valpar från kullen hade fyra möjlighet närvara på träffen med sina ägare. De valpar som deltog från kullen var Greven, Spike, Cava och Princess. Enzo fick finna sig i att stanna hemma då hans matte hade 40-årsuppvaktning samma dag.

Som värdpar för dagen stod Louise och Christer Sandström väl förberedda! De driver Crilos kennel i Bastunäs utanför Boliden i Västerbotten. Återseendets glädje var ömsesidig hos såväl valpar som uppfödare och valpköpare! Vädret var dessutom verkligen på vår sida och den vackra höstdagen bjöd oss på en härlig färgprakt.

Efter välkomstfika var det dags att sätta igång och skrida till verket! Det måste ha blivit rikligt med intryck som fyllde våra valpars huvuden. Vi fick börja med att köra lydnadsträning i grupp och valparna var så duktiga!

Under dagen blev det träning för våra hundar i mötet med fågel i bur såväl som att träna på uppflog. Crilos kennel har duvhägn och fåglarna verkade lugna och rutinerade i sina uppdrag! När våra pälsklingar vilade i bilarna mellan varven så var det nog många intryck att bearbeta för dem!

Vi gjorde avbrott för en härlig lunch och efter det fortsatte vi ut i skogen. Så roligt det var att se när våra hundar släpptes för att jobba med sök på fågel. För undertecknad, som tillsammans med maken nu satsat på

att skaffa vår första fågelhund, efter 40 års brukshundarbete med de härliga schäfrar vi haft genom åren, var det extra roligt att se hur duktiga alla våra valpar var när de skulle leta efter fågel! Det var verkligen intressant att se! Den träning vår egen hund Greven fått har ju varit så rolig att följa; att sen även få se hur kullsyskonen jobbade var ju bara så trevligt att få uppleva!

Dagen fortlöp med övningar blandat med eftermiddagsfika, glada samtal och skratt. Som avrundning på dagen bjöds vi på en mycket välsmakande middag. Att få vara tillsammans på detta sätt och träna under bra ledning av Christer, ägare av Almkullens Bess som är valparnas mor och av Paul Lundblad, ägare av Crilos D Sigfrid som är far till valparna, det gjorde dagen till ett fint minne framöver. Vi är övertygade om att vi har lovande duktiga jakthundar att se fram mot fina jaktture i skog, på fält och på fjäll! Nu är det bara som Christer sa " -Ni har lovande jakthundar i era valpar, nu är det upp till er att förvalta dem"! Det känner jag mig övertygad om att vi ska fortsätta göra efter en sådan inspirerande dag som denna! Vi har ju även fått ytterligare inspirationsglöd till fortsatt flitigt tränande när vi läste (i BretonBladet nr 3) om Lill-Gemons Mac Nevis som är farfar till våra valpar och som blev vinnare av 2018 års Breton SM skog.

Avslutningsvis tackar vi Louise och Christer för all god mat och förberedelser inför dagens upplägg som de hade gjort! Hjärtligt tack även för bra genomförda ledaruppgifter och övningar under dagen av Christer Sandström och Paul Lundblad som hade ett bra samarbete i de olika övningsuppgifter vi ställdes inför! Det här ska ni inte ha gjort för sista gången!

Glada deltagare från träffen, från vänster Christer Sandström med Almkullens Bess (mor till valparna), Peter Björk Spike, Inge Albertsen med Crilos G Princess, Håkan Nilsson med Crilos G Greven, Dante Dahlgren med Crilos G Cava samt Paul Lundblad med Crilos D Sigfrid (far till valparna).

Bretonklubben's Särskilda Prov på Långtora 8-9 dec 2018

Text och foto: Oskar Larsen

Dag 1

Vi var ett par stycken som tyckte det vore bra med ytterligare ett prov i Bretonklubbens regi innan snön sveper in vårt avlånga land i ett vitt täcke. Val av plats blev ganska enkelt, Långtora Hund & Jakt, där det alltid är fina förhållanden att hålla prov. I år bättre än nånsin, ett varmt tack till Amir och hans personal.

Vi samlades 08:00 på lördag morgon för en gemensam dragning med domare Lars Karlsson från Gotland. Skytt för dagen var Dan Bergqvist och provledare Magnus Löfgren EKL, Micke Svedberg ÖKL/UKL.

Dan Bergqvist (skytt), Peter Engelbrektsson, Robban Källström, Jens Gustavsson & Magnus Löfgren

Magnus, Lars Karlsson (domare) & Roger Månström

Vädret var ju inte det bästa, hade regnat i flera dagar, så även denna morgon, men våra duktiga hundar bryr sig inte och inte vi heller. Däremot var fåglarna lättträskade på stubben och några raphönsflockar fanns det inte utan bara singelfåglar och något enstaka par. Fasaner fanns som vanligt men inte alls i samma mängd som tidigare under säsongen.

Vi åkte ner till provmarkerna vid kyrkan och startade vårt prov.

Ingen hund i de tre första parsläppen lyckades få någon fågelsituation då de få raphöns som fanns blev stötta av "ystra" hundar. Det var först i 4'e släpp med

Gaia/Nike som Gaia fick dagens 1'a, 2'a och 3'e godkända fågelsituation. Kastapport gjordes på plats och blev godkänd.

Peter Engelbrektsson väntar på sin tur med Jerpsetra's Freja och hjälper Magnus Löfgren med att hålla Nike medan Magnus förde sin unghund Brännbuas Bella.

Vi fortsatte bort i marken till provområdets borte gräns och vände sedan tillbaka och gick över vägen tillbaka mot kyrkan. Upp i en skogsbacke hade det setts fasan och Tina Gavling/Ripley styrde kosan ditåt i släpp med Gaia. Fasan fanns det både en, två, tre och fyra som tyvärr stöttes av Ripley och som Elithund var han därmed färdigprovad för dagen liksom även Gaia som nu hade tillräckligt med släpptid. Det stöttes ytterligare någon fasan på vägen tillbaka mot kyrkan och återfärd till gården för lunch.

Efter lunch var det dags för markerna vid Ormbacken. Borta runt det "Gula Huset" var det som vanligt fasaner som flög kors och tvärs. När vi rundat huset upp mot den "Röda Ladan" tvärs över vägen så hade det setts fasaner bakom den.

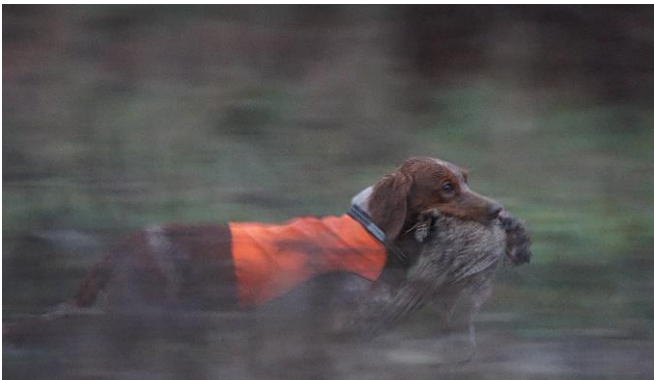
Robban var sugen att testa lyckan med Bosse och försvann bakom ladan. Det kom en, två och tre fasaner flygande och och Bosse låg risigt till. 😊

Jerpsetra's A-Spiro "Spiro" fick en hel del släpptid då han gått mycket bra under dagen, dock ej kommit för fågel. Nere i hägnet på en snårig kulle var det dock dags för fasan.

Spiro sköter sig utmärkt i avance, resning, flog och skott och fick därmed göra kastapport på plats, som han också fixade. Släpptid hade han tillräckligt och var därmed färdigprovad för dagen. Det började nu tunna ut med hundar, men några hade visat framtassarna och Domar'n ville låta dem få chans på fågel. Vi gick ner runt gården där det fanns både fasan, raphöns och kanin. Till slut stod både Bracco'n Raki's Place Written in the Stars "Jax"/Tobias Johansson och Peppe/Roger Månström. Domaren beslutade gemensam resning som båda

Kastapport av fasantupp

Spiro bringar in fasanen till en mycket glad husse

gjorde med den äran och det blev kastapport för Jax (EKL) medans Peppe slapp (UKL). Jax fixade apporten och därmed avslutades provet.

2'a p EKL Raki's Place Written in the Stars, "Jax" - ä./f. Tobias Johansson

1'a p ÖKL Jersperta's A-Spiro "Spiro" - ä./f. Jens Gustavsson

1'a p ÖKL Gaia - ä. Susanne Larsen Löfgren f. Helge Larsen

2'a p UKL Suhlegans "Peppe" - ä.f. Roger Månström

Vi som bodde kvar på gården, Peter, Magnus, Roger och jag åt utsökt middag tillagad av Peter "slaktarn" Engelbrektsson, rostas av Hereford med tillbehör och Roger "såsgurun" Månström, pepparsås.

Roger "såsgurun" svingar sitt trollspö i pannan

Magnus, Peter och Roger dreglar över Peters förrätt.

Dag 2

Samling 08:00 för dragning med domare Lars Karlsson. Samma provledare men nya skyttar, Oscar Larsen och August Larsen. Det var även ett nytt ekipage, Robert Källström med Pålamalmens Kingen som ersatte Spiro och Ripley som båda bara tävlade på lördagen.

Provmarken blev idag flygfältet som "angreps" nerifrån ladorna. Alla ekipage uppvisade stor fart och vidd med bra reviering. Mycket mark söktes av på kort tid, som är brukligt med Breton och även Bracco'n Jax som tog för sig rejält. Freja/Peter hade dock lite otur och fick upp en hare som förföljdes "lite" för långt och hon blev färdigprovad för dagen. Bara att bryta ihop och komma igen Peter ☺

I fjärde släpp gick återigen Nike/Gaia och Nike fick fast en fasan i granplanteringen upp mot gården. Efter en löpa kom den på vingarna, bly i luften och en godkänd situation då Nike var lugn i både flog och skott. Det blev kastapport på plats.

Domare Lars Karlsson kastar apport

Nike skickas på apport, passerar apporten och ställer sig för en "frisk" fasan. Domaren ber Magnus "köra på" och Nike far iväg på en löpa utan att få en "smart" fasan på vingarna. Magnus får kalla tillbaka Nike för ett nytt försök som tyvärr inte fungerar, Nike har nog "annat" i tankarna. Det blir tyvärr ett e.g. istället för ett "fint pris" för Nike denna dag. Det är bra att bryta.... Ja resten vet ni hur det låter. Kom igen Magnus ☺

Apporten landar i "bräsket"

Vi fortsätter upp mot gården och Bosse får fast en fasan vid tennisbanorna. Robban kör på och Bosse reser efter en kort löpa och kan stoppas. Det blir kastapport på plats.

Robban sänder Bosse på apport

Bosse hämtar snällt fågeln till glad husse

Dags för ytterligare en god lunch på gården och det blev Ormbacken igen efter densamma. Upp genom hägnet och vidare mot "Gula Huset". Idag var det Gaia's tur att gå upp bakom den "Röda Ladan". Gaia står för fasan en bit in i skogen bakom ladan. Husse beger sig dit och en av skyttarna tar position ute på vägen. Ett långt och

väldigt raskt löparbete av både hund och förare avslutas med att fasan går på vingarna utom skotthåll. Gaia får lite mer släpptid i par med Bella men lyckas inte finna mer fågel och var därför färdigprovad liksom Brännbuas Bella som inte fick någon fågelsituation trots ett delvis mycket fint sök.

Peppe blev också färdigprovad under e.m. Nu återstår endast två hundar, Kingen och Jax. Det blev en ny runda ner mot och runt gården och Kingen blev färdigprovad utan att få någon godkänd situation. Jax/Tobias däremot lyckas återigen få fast en fågel bakom gården som reses i god ordning med den duktiga Bracco'n. Ny kastapport som sköttes med den äran och det blev ytterligare en pristagare.

1'a p EKL och därmed SJCh Raki's Place Written in the Stars, "Jax" - ä./f. Tobias Johansson

1'a p ÖKL Ajakawis Bossen - ä.f. Robban Källström

Vi tackar Tasseborg, Lillänge Östersund och Four Friends hundfoder för dom fina priserna.

Skare

Text: Marianne Lindgren

Livet med små barn, heltidsjobb och hundar som krävde sitt gick helt enkelt inte ihop och vi trodde båda två att hundar var ett avslutat kapitel i våra liv. Det här var i slutet av 90-talet och vi bodde i en tvåa med två barn och tre vorsteh.

Så 20 år senare och yngsta barnet flyttar hemifrån och ett hus som ekar tomt, då börjar jag oväntat för alla inklusive mig själv att prata om att vi kanske skall skaffa hund igen.

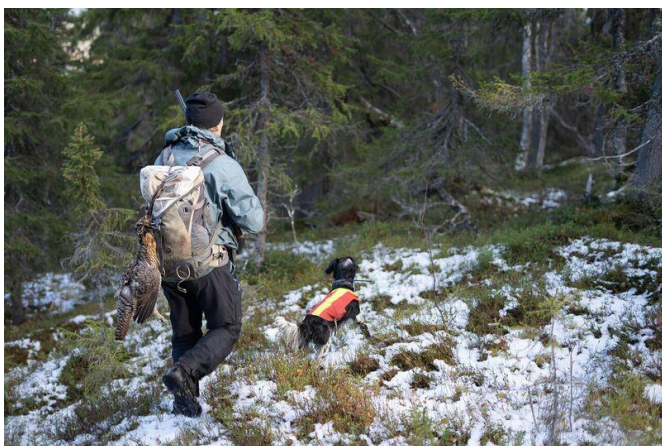
Konstigt nog fastnade den tanken väldigt snabbt hos oss båda och jakten på en hund började.

Vorsteh var inte aktuellt, vi ville ha en mindre hund men Anders var bestämd om att det skulle vara en fågelhund för att vi skulle ha någon nytta av den. Liten Munsterländer var en ras vi började titta på men ganska snabbt snavade vi över rasen Breton. Samtidigt spelade slumpen in då goda vänner från Vilhelmina berättade att en vän till dom, Ulf Rickardsson hade en Breton som väntade valpar. Sen gick allt ganska snabbt. Ulf tyckte att det var bra att en av hans valpar skulle hamna i fjällen och vi fick tinga en hane.

Skärtorsdag 2017. Skare kommer hem till oss. Två veckor senare får jag besked om att jag har bröstcancer.

Resten av 2017 jobbar jag inte mycket eftersom jag genomgår behandlingar mot cancer. Varje dag går jag kortare eller längre promenad med Skare. Även dagarna direkt efter cellgifter behövde han naturligtvis ut och jag kände att trots att det var tungt var det bra för mig. I slutet av 2017 var jag färdigbehandlad och Skare hade gjort sin första insats.

Sällskap, distraktion och motion till mig under en svår tid.

Skare fyller ett år och under vintern skjuter Anders de första riporna över honom. När vi hade fågelhundar förra gången deltog vi i jaktprov och lade ner mycket tid på dressyr och träning. Den här gången är det lite mer avslappnat. Allt blir kanske inte helt enligt boken

men Skare hittar alltid ripa, står för fågel och har en bra avans och apporterar fint. Ni som läser det här ser naturligtvis att jag hoppade över beskrivningen av ett moment men ni förstår.

Under hösten har det blivit mycket jakt. En vardagskväll i veckan plus några dagar kring helgen och den lilla fågelhunden har fått mycket rutin.

Till vardags är Skare en glädjespridare med mycket personlighet som är en självklar del i hela vår familj. Yngsta sonen tycker om att jaga och naturligtvis visste min stolthet inga gränser när han sköt sina första ripor över Skare. Ett nytt kapitel med hund har börjat och nu är det en Breton som har huvudrollen.

Tjäderbiffar med kantareller

Text: Marianne Lindgren

Ca 300 gram tjäderfärs + 100 gr fläskfärs
4 dl Västerbottensost, riven eller annan lagrad hårdost
1 msk vilt & kantarellfond, eller kalvfond
1 tsk salt, ca
1 krm svartpeppar, grovmalen
2 msk potatismjöl
1 st ägg
1 dl vichyvatten, eller annat kolsyrat vatten
smör, till stekning
Ca 350 gram kantareller eller annan svamp, skivade eller i bitar
1,5 dl matlagingsgrädd

Till servering

potatis(ar) helst mandel

Grönkålssallad (krama riven grönkål tillsammans med olivolja och lite vinäger, blanda i några hela lingon) lingonsylt

Tillagning

1. Rör samman tjäderfärsen och fläskfärsen med 1 dl av osten och 1/2 msk av fonden samt salt, peppar, potatismjöl, ägg och vatten.

2. Forma till fyra större eller åtta mindre biffar och bryn dem i smör. Stek svampen så att den får lite färg.

3. Sätt ugnen på 225 grader.

4. Bred ut svampen i botten på en smord ugnsfast form. Lägg biffarna ovanpå och strö över resten av osten. Blanda 1/2 msk fond med matlagingsgrädden och häll i formen.

5. Gratinera i ugnen i 10-15 minuter.

6. Servera biffarna med kokt eller pressad potatis, gärna mandelpotatis. Haricotsverts och lingonsylt är gott till.

Ursprungsrecept: Ingrid Eriksson

Receptet är från: SVD

Vindelälvsdraget 2019

15-17 mars står lag nummer 16, Team Svensk Bretonklubb, på startlinjen i Vindelälvsdraget igen.

Förra gången hade vi åkare från en stor del av Sverige och hoppas nu på att få se några nya ansikten. Vill du åka tillsammans med oss så är det dags att du hör av dig. Förutom åkare och hundar så behöver vi också några som håller i allt runt omkring och gärna någon som fotar.

Du bör kunna skejta något så när och ha en hund som är tränad i drag. De kortaste sträckorna är 5 km och de längsta drygt 20 km. Vissa sträckor får man dela mot ett tidstillägg men denna gång kommer vi att försöka satsa på att försöka förbättra vår placering och inte dela alla sträckor.

Huvudfokus kommer fortfarande att vara att ge alla hundar och åkare en trevlig upplevelse och att ha roligt tillsammans.

Vi tar gärna emot sponsring i olika form då det kostar en hel del att medverka. Vi är väldigt tacksamma för både stort och smått. Vi hoppas också att ni som bor i närheten av sträckan kommer och hejar fram oss!

Följ oss gärna på vår Facebooksida: <http://www.facebook.com/teamsvenskbretonklubb/> eller titta in på Vindelälvsdragets hemsida <http://www.vindelalven.se/vdrag/swe/default.cfm>

Har ni frågor eller vill anmäla er som åkare så kontakta Anneli Westerlund, anneli.westerlund@telia.com eller 070-244 89 63.

Foto: Vindelälvsdraget Bonnie Wall

Utställning: Stockholms Hundmäss

Text: Rita Prytz

Tretton bretoner deltog i årets Hundmäss och bedömdes av domare Bertil Lundgren.

Förutom BIR/BIM så utdelades Svensk Vinnar-titlar samt meritering till Cruft's, den stora engelska utställningen. Bäst i rasen, BIR, blev Indra Etoile de Passemarais och BIM blev Eirams Haina Harry.

Resultat:

Eirams Haina Harry - Exc Ökl1 Ck Bhkl1 BIM

Gribskoven's Sleipner - Exc Chkl1 Ck Bhkl2

Nugget de Tremouard - Exc Junkl1 Ck Bhkl3

Orresols Otto - Exc Ukl1

Indra Etoile de Passemarais - Exc Chkl1 Ck Btkl1 BIR

Ebene des Amis de la Lande - Exc Vetkl 1 ck Btkl2

Minuty de Passemarais - Exc B/jkl1 ck Btkl3 Cert

Jovanto's Kajsa - Exc Junkl1

Eirams Galna Gilda - Exc B/jkl3

Eirams Heta Herta - Exc B/jkl2

Miss des Bois de Gland -Vg B/jkl4

Mustang des Bois de Gland - Vg B/jkl

Orresols Oska - G Ukl

CACIT-PROV OCH uttagning till EU-CUP

Plats: Tomelilla

Tid: Lördag 190119

Domare: meddelas senare. Årets EU-CUP går i Spanien. Inget datum finns än, men sannolikt i mars. Sista anmälningssdag 190102.

Vid anmälan ange:

1. Namn, adress, postadress, mailadress, hundens namn och reg.nr
2. Ange om du startar på EU-CUP uttagning (som också är CACIT-prov) eller på CACIT-provet. Provet är öppet för alla, men deltagare på uttagningen har företräde.
3. Anmälningssavgift kr. 750/hund- betalas till SVK, Bankgiro 856-4056, ange VM-uttag. 2018.

Återbud: Vid återbud på grund av skada, sjukdom etc. med veterinärintyg kommer en administrativ avgift på 50 kr att behållas av klubben. Vid övriga återbud återbetalas inte anmälningssavgiften.

Det förutsätts att alla som deltagar på EUCUP-uttaget också åker till Spanien om de blir uttagna.

Anmälan och information icke på FB, men till:

Dag Teien

Tel: 070 369 3336

Mail: nurmi1@mac.com

Provet går enligt FCI regler för vårprov:

<http://www.fci.be/en/Continental-Pointers-65.html>

Breton i världen – Från USA

Text: Öyvind Nagelhus

I USA hålls varje år en mängd tävlingar av olika typer - och i olika former - där bretons är närvarande. Störst prestige har den egna bretonklubbens olika Championships, där enbart bretoner deltar. Men USA är stort, och mot västkusten (staterna vid Rocky Mountains och California) är det mycket vanligt att bretonerna i de regionala tävlingarna går mot både vorsthrar, settrar och pointrar.

Det finns många välbeställda amatörer som viger sina liv åt sporten, och tillsammans med de professionella brittany handlers utgör de "The Brittany Circuit" som genom långa vår- och höstsäsonger tävlar sig genom staterna i de stora evenemangen som varje regional klubb arrangerar.

De senaste 10-15 åren har man sett en reduktion av antalet tävlande i de stora sammanhangen, men de senaste två åren har trenden brutits och fler bretoner än på länge är med och fightas om de finaste meriterna. För mig är det alltid intressant att följa unghundarna, dels deras ursprung - sedan hur de presterar som unga - och slutligen hur de lyckas som vuxna för att därigenom själva bli aktuella som avelsdjur.

För unghundar har det funnits tre olika Futurities spridd över kontinenten (Eastern, Central och Western Futurity). Dessa har varit bland de viktigaste proven för unghundarna i decennier. Som alltid i USA är det segrarklassbedömning, och intill 4 hundar placeras. Det arrangeras både Gun Dog och All Age Futurities. Skillnaden är formatet, kontinuiteten och framdriften i sök som är överlägset i All Age klassen - som därmed anses mest prestigefyllt. I syfte att höja prestige för unghundstävlingar i nergångstider bestämde man sig för att arrangera två ytterligare tävlingar med minst lika hög status, nämligen Victorie National och ABC All Age Invitational Championship. Dessa två prov bedöms efter All Age kaliber, alltid till häst - och båda tävlingarna har 60 minuters släpptid.

Årets upplaga av The Invitational bestod av 12 ekipage yngre än 24 månader, och som tidigare placerats i liknande tävlingar inom All

Age kategorin. Samtliga inviteras av en särskild kommitté och tävlingen går av stapeln i skarven mellan The National Open och The National Amateur Championship - i Booneville, Arkansas. Självt såg jag förra årets tävling, och landskapet kan beskrivas som ett relativt öppet, men samtidigt delvis igengrovt och övergivet kulturlandskap. Slåttermaskiner håller markerna tillräckligt öppna för att hundarna lätt ska kunna följas, men underlaget varierar från hård skön lera till liggande mattor av törnliknande växter. Hundar som håller i 60 minuter - och som rangeras in i topp här är alltid top performers! Domarna ser efter genuina kvaliteter i de individerna som de utser till vinnare. Det räcker inte med ett utmärkt sök och många fågeltagningar om inte stånden är högresta, intensiva och svansen i vädret; ju mer 12 o'clock tail desto större chans att vinna. Märkligt för oss, men inte för amerikanerna - detta är lika i alla raser stående fågelhund. Vinnare i år blev Sniksoh Willys Warrior Princess (GFC Sniksoh Spanks Hank - Boomers Babe) och nummer två blev My Lil Touch of Diamonds (GFC Touch of Bourbon Little Chug - GFC Sniksoh Little Diamond)

I en motsvarande Gun Dog tävling (The ABC Shooting Dog Derby Invitational) som även den är en 60 minuters tävling, blev för första gång en hund av kontinentala linjer inviterat, och gjorde en god insats - dock utan att placeras. Mycket glädjande, och ett tecken på en sund utveckling för rasen i USA.

Breton i världen – Från Frankrike

Text: Rita Prytz

Aktuellt från Club d'Epagneul Breton, Frankrike

Morkulleprov i Bretagne

Armorique är det gamla namnet för Bretagne och Trophée d'Armorique är en serie jaktprov på morkulla runt om i Bretagne. Under 11 dagar, 25 nov - 5 dec, deltar drygt 500 kontinentala stående fågelhundar, framför allt bretoner, i denna årligen återkommande turnering för att till slut kora en värdig vinnare av den prestigefyllda trofén.

I år segrade bretoniken Jade du Chêne de Sophie med uppfödare/ägare/förare Luc Glenisson (t hö) och tvåa blev bretonen Jaseur du Bois des Ecrivains och trea en kleiner Münsterländer.

Jade fick totalt 180 poäng för 2 CAC, 1 RCAC och 1 Exc-1 och vann dessutom Clochette d'Or, tränarnas trofé. Jade vann redan 2016 Trophée d'Armorique i solosläpp.

Breton i världen – Från Danmark

Text: Marie Nylander

Danmarks huvudprov går av stapeln i april kring Videbeck på Mittjylland.

Mera info kommer längre fram på breton.dk

Den 5 april UKL och ÖKL

Den 6 april UKL och ÖKL

Den 7 april Vinnarklass

Då smälter ett gammalt jägarhjärta

Sitter ute på Grangärda, vår jaktstuga söder om Boden. Är köttvakt över några älgar som väntar på att bli styckade. Känner mig lite ensam. Mörkret börjar falla och jag tittar ut genom ett regnbestänkt köksfönster. Grått, grått och tråkigt blött. Ett typiskt novemberväder dominerar utsikten.

Skärp dig tänker jag, du kan ju inte sitta här och deppa. Vi har ju haft en fantastisk höstjakt, tänker jag.

Tankarna flyger snabbt igenom höstens alla fantastiska jaktupplevelser. Jaktprov i Jämtland och i Västerbotten, en fantastisk höst för skogsfågeljakt där premiärveckan blev den klart lysande stjärnan. Upplevelsen av att få jobba med en unghund vid namn Speedo tillsammans med min mycket rutinerade kille med namnet Origo. Plötsligt är alla dystra tankar som bortflugna. En tacksamhetens tanke och värme sprider sig i hela min kropp.

Jaktpremiären för skogsfågeljakt sticker ut särskilt av alla de minnen som dyker upp. Som vanligt träffades vi, hela det gamla kompisgänget just den 24-25/8. Kojorna uppe på Rovavaara fylldes och glada hälsningsrop ekade över vallen. Gammelfolk likt jag själv, barn och barnbarn möttes återigen just inför jaktpremiären på jakt efter skogsfågel.

I min egen koja skall min äldste son Anders, hans son Rasmus, jag själv och naturligtvis mina två bretonhundar Origo och Speedo husera.

Att komma in i kojan efter att den varit stängd under hela sommaren brukar innebära en fuktig doft blandat med lätt aning av gammalt stekos och en tusch av fotogen. Inget av detta mötte oss denna gång. En torr luft, visserligen något påverkad av tidigare matlagning mötte oss. Den mycket torra och varma sommaren hade gjort underverk med vårt enkla boende.

Vid just årets träff var det min tur att stå för maten. Tjälknöl med balsaminsås, rönnbärsgeleé, potatissallad och en ugnsbakad kaka till kaffet blev menyn. Att just jag stod för maten innebar att den första jaktdagen skulle förkortas med några timmar. Perfekt för att jaga över Speedo som unghund.

Premiärmorgonen bjöd på ett helt fantastiskt jaktväder. En svag vind från sydväst mötte mig där jag stod utanför kojan och gjorde mina morgonbestyr. Lätta molntussar vandrade över en ljusblå himmel som visade upp ett dis framför den stigande solen.

Anders och Rasmus skulle få jaga med min rutinerade Origo. Själv skulle jag gå med Speedo. Vi kom överens om att Speedo skulle få gå längs myrarna på södra kanten av Rovavaara. Där hade vi nämligen sett en fin ripkull dagen innan.

Den där nästan barnsligt förväntansfulla glädjen infann sig omedelbart efter det att jag gett Speedo kommandot "sök ut".

Han inledde i utmärkt fart och tog mycket bra med mark i söket. Vi gick tomt i ungefär en halv timme. Terrängen bestod av blandskog men det var ganska torrt tros att vi gick i myrkanten. Vi måste ut i blötan konstaterade jag efter ett tag. Sagt och gjort, vi drog oss över spännena som skiljde ett antal myrholmar åt.

Ovanligt torrt även här kunde jag konstatera. Kanske det slyiga riset vid de två kallkällbäckar som rann mellan några av myrholmarna kunde ge resultat?

Ute på myren kom Speedo i hög fart. Han gick i slag in mot bäckriset. Han kommer fel i vind hann jag tänka när hunden plötsligt kastar sig i nittio graders vinkel in i ett fast stånd. Vilken tur att han inte stötte fågeln blev min nästa tanke. Nu gällde det verkligen att själv sköta sig och att all vår stoppträning fungerar klanderfritt.

Försiktigt, spänd och med stigande puls går jag upp mot Speedo. Jag måste låta honom resa på avstånd, det är alldeles för öppet för att jag skall våga gå upp till honom inser jag. Vid tio, femton meter fram till Speedo låter jag honom resa fågeln. Det visar sig vara en fin kull med ripor, åtta tio stycken lättar framför oss. Kommando till Speedo att stanna ljuder och jag kan se att han lyder omedelbart. En ung ripa längst ut till höger föll likt en påse i blåst direkt till marken efter skottet. Strålände glad tänker jag att nu skall unghunden få bära fram sin första riktigt varma apport. Glatt och i full fart rusar hunden fram till den fallna fågeln, han greppar och kommer villigt in med bytet till husse. Här tar det roliga slut. Speedo tittar på mig med något lurigt i blicken, med totalt låsta käkar och en lätt tillplattad ripa i munnen vill han på inga villkor lämna ifrån sig den varma fågeln.

Efter mycket lirkande och ett handgripligt ingripande hamnar ripan slutligen i nätsäcken. En hel massa arbete kvarstår med apporten inser jag. Både dressyr och ledarskapsträning behövs. Speedo blir alldeles för het och bytesmedveten vid apport av varm fågel måste jag inse.

Lunchen avnjöt jag uppe vid kojan, helt ensam eftersom de andra fixade sin lunch ute i terrängen. En härlig Karl-johansvamp som jag hittat och en burk Bullens pilsnerkorv är inte att förakta en vacker dag vid premiären för skogsfågeljakt.

Eftermiddagen erbjöd en kortare jakttur runt kojan och ner mot kallkällan där vi hämtar vatten. En stor och fin tjäderkull visade sig trycka inne i riset vid kallkällan. Även nu skötte Speedo söket och fågelarbetet till glädje för husse. Olyckligtvis stötte husse själv upp fåglarna på väg fram mot den stående hunden. En dödspilot i form av en ung tjäderhöna fanns dock kvar på platsen. När hon flög upp slog hon fast i en tall, helt inom skotthåll för mig. Hönan hamnade i säcken, helt utan apport denna gång.

När vi alla återsamlades framåt eftermiddagen visade det sig att alla hade haft kontakt med fågel. Stora kul- lar rapporterades också, ljuv musik för en jägare med en ung hund likt mig själv.

Erfarne Origo hade också gett min son Anders och barnbarnet Rasmus en lektion i jakt med stående få- gelhund. De bar hem två tjäderhönor efter dagen. Rasmus berättade om hur pappa hade fällt den första tjäderhönan. Origo hade suttit och tittat på Anders ef- ter skottet, medan han stod och funderade på var hö- nan föll. Slutligen tog Origo eget initiativ och helt en- kelt apporterade hem hönan till Anders. Ni bör kanske veta att sonen i vanliga fall jagar med trädkällare.

Måste också berätta om en för mig väldigt speciell händelse som inträffade veckan efter jaktpremiären. Jag var uppe tillsammans med mina bretonhundar i kojan på Rovavaara. Fantastiskt väder även denna dag liksom det skulle visa sig vara under hela hösten.

Upptäckten av att jag kunde göra dubbelsläpp med Origo och Speedo utan att de störde varandra i sök- et, att de faktiskt samarbetade fyllde mig med en över- vältigande glädje.

I det jag nu kommer att berätta inträffade två händel- ser som inte bara glädde mig utan också fick mig att bli mållös av förundran.

Vi jagade på norra sidan av Kiltivaara, mellan en skogs- bilväg på bergsslutningen och en långsträckt myr i norr. Terrängen är lättgången med blandskog och åsar med ren tallskog, trots det hittar man ofta tjäder i områ- det. Jag gick och fullständigt njöt av att se mina hun- dar söka framför mig. Medan en av dem slog åt höger tog den andra hand om vänster kant. Hittade någon av

dem något intressant kunde jag se att båda hundarna efter en kort stund fanns på samma plats och hjälptes åt för att reda ut situationen.

På ganska långt håll ser jag att Speedo står. Under min ansmygning upptäcker jag att Origo sekunderar unghun- den och barnbarnet Speedo. Just då smälter ett gam- malt jägarhjärta och en väldigt tydlig klump i halsen gör sig märkbar mer än vanligt. När jag kommer upp mot hundarna låter jag Speedo resa fågeln, det visar sig vara två tjäderhönor. Skottet faller och den vänstra hönan faller till marken. Inget perfekt skott visade det sig, hö- nan sprang undan. Den bästa apportören får uppdraget att hämta hem hönan. Speedo ville också iväg men jag lyckades stoppa honom.

Origo apporterade fram en fortfarande levande tjäder- höna. Han lämnade villigt av den men mot all förmo- dan vände han åter till platsen där hönan föll. Mycket förvånad ser jag honom greppa ytterligare en fågel, en ripa visade det sig. Efter apporten står jag där med en varm nyskjuten ripa i handen. Jag har ju inte skjutit någon ripa, eller har jag det? Fortfarande i skrivande stund är allt ett mysterium för mig.

Skitjakt på Er go vänner.

Bretonhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson

De flesta apportor Origo gör med tjäderhönor ser ut ungefär som den här, han ser ingenting men kommer in med fågeln rätt när jag guidar honom med rösten.

Avs: Svensk Bretonklubb
c/o Anna Norén
Hosjöstrand 60
791 47 FALUN

Svensk Bretonklubb

Rasklubb inom Specialklubb för Kontinentala Fågelhundar

E-post: info@breton.se
Telefon, sekr: +46(0)727174282
E-post, sekr: sekreterare@breton.se
Telefon, redaktör: +46(0)702696408
E-post, redaktör: birgittaradman@gmail.com

Tveka inte att kontakta någon i styrelsen eller ditt regionombud när du har något förslag eller undrar över något.

Ang Dataskyddslagstiftningen

Dina uppgifter sparar vi enbart för att kunna kontakta dig, se att medlemsavgift är betald inför prov samt skicka dig Bretonbladet. Vi lämnar inga uppgifter vidare.

Medlem 2018

Medlemsavgift 2019: 350:-
Familjemedlem: 100:-

Som medlem får du bl.a. BretonBladet fyra gånger per år.

Medlemmar kan delta i klubbens olika aktiviteter mm. Det är också krav på att vara medlem i Bretonklubben (eller annan SKF-klubb) för att få starta på jaktprov.

Om du får nya kontaktuppgifter eller om det är något du undrar över så kontakta medlemsansvarig@breton.se.

Nya medlemmar ska även registrera sig via vår medlemsregistreringssida på breton.se, så att vi får alla adressuppgifter.

Bretonklubben inför helt ny betalningsrutin 2019

För att öka servicen mot våra medlemmar och för att minska Bretonklubbens administration kommer vi införa en helt ny betalningsrutin fr o m 1 januari-2019.

Rutinen innebär att vårt bokföringssystem kommer skicka ut fakturor per mail både för betalning av Medlemsavgift och Startavgift för Jaktprov och Utställningar. Fakturan kan betalas till klubbens bankgiro eller via SWISH precis som tidigare. Nyheten är att fakturan kommer innehålla ett individuellt OCR-nr som ni måste ange på betalningen, liksom ni gör på de flesta andra fakturor ni betalar. Genom OCR-numret hantear bokföringssystemet så att fakturan automatiskt bokförs på medlem och typ av betalning.

Som en extra service, kommer fakturan dessutom ha en QR-kod, så att ni som önskar kan scanna och betala med er bank-app.

Denna nya rutin innebär självklart att det är extra viktigt att vi har rätt mail till er. Om ni har bytt mail eller är medvetna om att vi skulle ha fel mail till er, ber vi er att skicka rätt mail-adress till medlemsansvarig@breton.se.

Om du absolut inte vill ha fakturan per mail, utan per papperspost, kontakta Bretonklubbens kassör Teddy Lindberg 070-209 12 74, kassor@breton.se och ange din postadress.

OBS! BETALA ALLTSÅ INGEN MEDLEMSAVGIFT FÖR 2019 ELLER STARTAVGIFT TILL JAKTPROV FÖRE NI FÅTT EN FAKTURA! OBS!

Årsmöte 2019

Årsmöte 2019 kommer att hållas i samband med provet i Lofsdalen
lördag 30/3.

Motioner till årsmötet ska vara styrelsen till handa
senast kl 24.00 31/12.

De ska adresseras till sekreterare@breton.se